

[Socialministeren.]

Samordningsrapporten fra 1976 beskæftiger sig med en bedre samordning af reglerne om pension, skat og boligsikring, så man undgår, at pensionister, der tjener noget ud over pensionen, af den grund bliver skåret voldsomt ned i pension og boligsikring. De løsningsmuligheder, rapporten indeholder, må inddrages i overvejelserne om den samlede pensionsreform.

Nu foreligger altså den tredje rapport. Der er grund til at fremhæve, at denne rapport i lighed med delrapporterne er en teknikerrapport, hvori der opstilles en række muligheder for udbygningen af det sociale pensionssystem. I overensstemmelse med arbejdsgruppens kommissorium er der alene tale om en principdegørelse, hvor man gennemgår og belyser forskellige løsningsmuligheder uden at drage egentlige konklusioner.

Jeg vil allerede nu gerne understrege, at regeringen ikke på forhånd har lagt sig fast på en bestemt samlet løsning. Jeg mener tværtimod, at det vil være uforvarsligt at tage endelig stilling til disse vigtige samfundsspørgsmål, inden en indgående offentlig debat og overvejelser i samfundets forskellige organer har fundet sted.

Arbejdsgruppens kommissorium har ikke som kommissoriet for det tidligere tillægspensionsudvalg fra 1964 været begrænset til at belyse en indtægtsafhængig pensionsordning. Arbejdsgruppen skulle også overveje forskellige muligheder for en udbygning med ensartede pensioner. Rapporten beskriver tre modeller. Model A går ud på en udbygning af de nuværende ensartede pensioner; udbygningen består i en generel forhøjelse af pensionsniveauet. Model B går ud på at supplere de nuværende pensioner med en ensartet tillægspension, og tillægspensionens størrelse bestemmes individuelt på grundlag af tidligere beskæftigelsesperioder. Model C går ud på at supplere de nuværende pensioner med en indtægtsafhængig tillægspension. Tillægspensionen bestemmes ligeledes her individuelt, men på grundlag af størrelsen af den tidligere erhvervsindtægt. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at pensionsreformen bør deles op i forbedringer på lidt kortere sigt og forbedringer på lang sigt.

Jeg håber, at folketinget som et første og afgørende led i pensionsreformen kan samles om at gennemføre forbedringer, som fører til bedre levevilkår for vore nuværende pensioni-

ster. De har jo i højeste grad været med til at skabe det samfund, vi lever i i dag, og de har også medvirket til den opsparing, der er foretaget i pensionsfonden. Det er derfor både naturligt og rimeligt, at pengene i fonden først og fremmest kommer disse medborgere til gode.

Det er regeringens opfattelse, at der i befolkningen er et ønske om forbedringer på en række punkter, hvoraf vi anser følgende fem punkter for de vigtigste: En generel forhøjelse af de nuværende pensioner. En særlig boligydelse til pensionister. At pensionstillægget indregnes i grundbeløbet. Ens pension til gifte og enlige pensionister. Skattefritagelse for sociale pensioner.

Med de penge, der er til rådighed i den sociale pensionsfond, må det imidlertid stå enhver klart, at der ikke er mulighed for at gennemføre alle disse forslag inden for fondens rammer. Der må derfor foretages et valg, som også er betinget af, at som loven om den sociale pensionsfond er formuleret, skal udbetalingerne fra fonden ske gradvis. Det er imidlertid et spørgsmål, om ikke befolkningens ønsker om forbedrede vilkår i pensionsalderen er så stærke og ikke mindst vil blive det i fremtiden, at den enkelte borger vil være indstillet på at yde et større bidrag til alderspensionen, så vi derved i endnu højere grad kunne imødekomme ønsker om forbedringer på pensionsområdet. Det må også være klart, at hvis man virkelig ønsker en gennemgribende reform, må der blive tale om en væsentlig større indbetaling fra den enkelte i fremtiden.

Der er et behov for en almindelig forhøjelse af de nuværende pensioner, idet man må regne med, at mange mennesker har et ønske om at få en pension, der står i et rimeligere forhold til deres indtægter i den erhvervsaktive alder. Principperne for en generel forhøjelse af pensionerne er af pensionsarbejdsgruppen beskrevet i den første af modellerne, den, jeg før kaldte model A. Det karakteristiske træk ved denne model er som nævnt, at man opretholder princippet om ensartede pensionsbeløb til alle. Dette princip er gennemført på den måde, at der i lovgivningen er fastsat et pensionsniveau, der gælder for samtlige pensionister. Ønsker man derfor at få en general forhøjelse af dette niveau, kan man vælge at placere forhøjelsen enten på grundbeløbet eller på pensionstillægget. Spørgsmålet er så, hvor stor en forhøjelse der kan blive tale om.

Arbejdsgruppen har i rapporten valgt at be-